

Your Repentance Doesn't Burden Jesus Christ; It Brightens His Joy

By Sister Tamara W. Runia

First Counselor in the Young Women General Presidency

Pendimi Juaj Nuk e Rëndon Jezu Krishtin; Ai e Ndrin Gëzimin e Tij

Nga Motra Tamara W. Runia,

Këshilltare e Parë në Presidencën e Përgjithshme të Të Rejave

April 2025 general conference

The invitation to repent is an expression of God's love. Saying yes to that invitation is an expression of ours.

Ftesa që të pendohemi, është një shprehje e dashurisë së Perëndisë. T'i përgjigjemi me "Po" kësaj ftese, është një shprehje e dashurisë sonë.

Several years ago on a trip to Florida, I sat outside reading a book. Its title suggested that we can still make it to heaven, even though we're not perfect now. A woman walking by asked, "Do you think it's possible?"

I looked up, confused, and then realized she was talking about the book I was reading. I said something ridiculous like, "Well, I'm not that far into it, but I'll let you know how it ends."

Oh, how I wish I could travel back in time! I'd tell her, "Yes, it's possible! Because heaven isn't for people who've been perfect; it's for people who've been forgiven, who choose Christ again and again."

Today I want to speak to those of us who sometimes feel, "Repentance and forgiveness seem to be working for everyone but me." Those who privately wonder, "Since I keep making the same mistakes, maybe this is the way I am." Those who, like me, have days when the covenant path feels so steep, it's almost a covenant hike!

A wonderful missionary in Australia, Elder QaQa from Fiji, shared a similar feeling in his departing testimony: "I know that God loves me, but sometimes I wonder, 'Does God know that I love Him?' Because I'm not perfect, and I still make mistakes."

In that one tender, haunting question, Elder QaQa summed up exactly what I've often worried about. Maybe you're wondering too, thinking, "I'm trying so hard, but does God know I'm

Disa vjet më parë, në një udhëtim në Florida, u ula përjashta duke lexuar një libër. Titulli i tij sugjeronte që ne ende mundemi të shkojmë në parajsë, ndonëse nuk jemi të përsosur tani. Një grua që po ecte atypari, pyeti: "A mendoni se është e mundur?"

Ngrita sytë e hutuar dhe pastaj e kuptova që e kishte fjalën për librin që po lexoja. Thashë diçka qesharake si kjo: "Epo, nuk kam arritur deri aty, por do t'jua bëj të ditur se si mbaron."

Oh, sa do të doja të mund të udhëtoja pas në kohë! Do t'i thosha: "Po, është e mundur! Pasi parajsa nuk është për njerëzit që kanë qenë të përsosur; është për njerëzit që kanë marrë falje, që e zgjedhin Krishtin vazhdimisht pa pushim."

Sot dua t'u flas atyre prej nesh që ndonjëherë ndiejnë [sa vijon]: "Pendimi dhe falja duket se po funksionojnë për të gjithë, përveç meje". Atyrë që në vetvete vrasin mendjen: "Meqë vazhdoj të bëj po të njëjtat gabime, ndoshta kështu jam gatuar". Ata që, sikurse unë, kanë ditë në të cilat shtegu i besëlidhjeve u duket aq i thiktë, sa që gati-gati kthehet në një ngjitje mali besëlidhjesh.

Një misionar i shkëlqyer në Australi, Plaku Ganganga Fixhi, tregoi rreth një ndjenje të ngjashme në dëshminë e tij para largimit: "E di se Perëndia më do, por ndonjëherë pyes veten: 'A e di Perëndia se e dua Atë?' Ngaqë nuk jam i përsosur dhe ende bëj gabime."

Me këtë pyetje të ndier, që s'të shqitet nga mendja, Plaku Ganga e përmbloodhi saktësisht atë që shpesh më ka shqetësuar edhe mua. Ndofta edhe ju po e pyesni veten, duke menduar: "Po

really trying? When I keep falling short, does God know I still love Him?”

It saddens me to admit this, but I used to measure my relationship with the Savior by how perfectly I was living. I thought an obedient life meant I would never need to repent. And when I made mistakes, which was every single day, I distanced myself from God, thinking, “He must be so disappointed in me.”

That’s just not true.

I’ve learned that if you wait until you’re clean enough or perfect enough to go to the Savior, you’ve missed the whole point!

What if we thought about commandments and obedience in a different way?

I testify that while God cares about our mistakes, He cares more about what happens after we make a mistake. Are we going to turn to Him again and again? Are we going to stay in this covenant relationship?

Maybe you hear the Lord’s words “If [you] love me, keep my commandments” and feel deflated because you haven’t kept all the commandments. Let me remind you that it is also a commandment to repent! In fact, it might be the most repeated commandment in the scriptures.

In Alma’s soliloquy, “O that I were an angel, and could have the wish of [my] heart ... and cry repentance,” he wasn’t trying to shame us by pointing out our mistakes. He wanted to cry repentance so that you and I could avoid suffering in the world. One reason Alma hated sin is because it causes us pain.

Sometimes I have to remember, like a Post-it note on my forehead, that the commandments are the path away from pain. And repentance is too. Our prophet said, “The Savior loves us always but especially when we repent.”

So when the Lord says, “Repent ye, repent ye,” what if you imagined Him saying, “I love you. I love you.” Picture Him pleading with you to leave behind the behavior causing you pain, inviting you to step out of darkness and turn to His light.

In my daughter Carly’s ward, a new priest knelt to bless the sacrament, and instead of

përpiqem me mish e me shpirt, por a e di Perëndia që vërtet po përpiqem? Kur nuk jam aty ku duhet, a e di Perëndia se ende e dua Atë?”

Më trishton ta pranoj këtë, por e kisha zakon ta matja marrëdhënien time me Shpëtimtarin në raport me se sa përsosurisht po jetoja. Mendoja se një jetë me bindje nënkuptonte që nuk do të më nevojitej kurrë të pendohesha. Dhe kur bëja gabime, gjë që ndodhte çdo ditë, pa përjashtim, e distancoja veten nga Perëndia duke menduar: “Sa i zhgënjyer duhet të jetë Ai me mua!”

Kjo nuk është aspak e vërtetë.

Kam mësuar se, nëse prisni derisa të jeni mjaftueshëm të pastër apo sa duhet të përsosur për të shkuar te Shpëtimtari, atëherë nuk e keni kuptuar aspak thelbin!

Po sikur t’i shihnim urdhërimet dhe bindjen në një prizëm tjetër?

Dëshmoj se, ndërkohë që Perëndia interesohet për gabimet tona, Ai interesohet më shumë për atë që ndodh pasibëjmë një gabim. A do të drejtohem tek Ai vazhdimisht pa pushim? A do të qëndrojmë brenda kësaj marrëdhënieje besëlidhëse?

Ndofta i dëgjoni fjalët e Zotit: “Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia” dhe ligështoheni pasi nuk i keni zbatuar të gjitha urdhërimet. Më lini t’ju kujtoj se të pendohesh është gjithashtu një urdhërim! Në fakt, mund të jetë urdhërimi më i përsëritur në shkrimet e shenjta.

Në monologun e tij: “O sikur të isha një engjëll dhe të mund të plotësoja dëshirën e zemrës sime ... dhe të thërrisja pendim”, Alma nuk po përpiqej të na bënte me turp duke na i vënë në dukje gabimet. Ai donte të bënte thirrje për pendim në mënyrë që unë dhe ju të mund ta shmangnim vuajtjen tonë në botë. Një arsye përse Alma e urrente mëkatin, është ngaqë na shkakton dhembje.

Ndonjëherë më duhet ta risjell në mendje, si një postulat të ngjitur në ballë, që urdhërimet janë shtegu i largimit prej dhembjes. Siç është edhe pendimi. Profeti ynë tha: “Shpëtimtari na do gjithmonë, por veçanërisht teksa pendohemi”.

Pra, kur Zoti thotë: “Pendohuni, pendohuni”, po sikur ta përfytyronit duke thënë: “Ju dua. Ju dua.” Përfytyrojeni Atë duke ju përgjyruar ta lini pas sjelljen që ju shkakton dhembje, duke ju ftuar të dilni prej territorit dhe të drejtoheni për te drita e Tij.

Në lagjen e sime bije, Karlit, një prift i ri u gjunjëzua për të bekuar sakramentin dhe në vend

saying, "That they may do it in remembrance of the blood of thy Son," he inadvertently said, "That they may do it in remembrance of the love of thy Son." Tears filled Carly's eyes as the truth of those words sank in.

Our Savior was willing to suffer the pain of His Atonement because He loves you. In fact, you are "the joy that was set before him" while He suffered.

The invitation to repent is an expression of God's love.

Saying yes to that invitation is an expression of ours.

Picture your favorite image of Christ. Now imagine Him smiling brightly with joy each time you use His gift, because He is the "perfect brightness of hope."

Yes, your repentance doesn't burden Jesus Christ; it brightens His joy!

Let's teach that!

Because repentance is our best news!

We don't stay on the covenant path by never making a mistake. We stay on the path by repenting every day.

And when we're repenting, God forgives without shaming us, comparing us to anyone else, or scolding us because this is the same thing we were repenting of last week.

He's excited every time He sees us on our knees. He delights to forgive us because to Him we are delightful!

Don't you just feel that's true?

Then why is it so hard for us to believe?!

Satan, the great accuser and deceiver, uses shame to keep us from God. Shame is a darkness so heavy it feels that if you took it out of your body, it would have an actual weight or heft to it.

Shame is the voice that beats you up, saying, "What were you thinking?" "Do you ever get anything right?"

Shame doesn't tell us we made a mistake; it tells us we are our mistakes. You may even hear, "Hide." The adversary does everything in his power to keep the heaviness inside, telling us the cost is too high, that it will be easier if this stays in darkness, removing all hope.

Satan is the thief of hope.

që të thoshte: "Që ata të mund ta bëjnë atë në kujtim të gjakut të Birit tënd", ai pa dashje tha: "Që ata të mund ta bëjnë atë në kujtim të dashurisë së Birit tënd". Sytë e Karlit u mbushën me lot teksa e vërteta e atyre fjalëve i hyri thellë në zemër.

Shpëtimtari ynë që i gatshëm të vuante dhembjen nga Shlyerja e Tij për shkak se Ai ju do. Në fakt, ju jeni "gëzimi... që ishte përpara tij" kur po vuante.

Ftesa që të pendohemi, është një shprehje e dashurisë së Perëndisë.

T'i përgjigjemi me "Po" kësaj ftese, është një shprehje e dashurisë sonë.

Përfytyrojeni figurën tuaj të parapëlqyer të Krishtit. Tani, përfytyrojeni Atë duke buzëqeshur i ndritur nga gëzimi sa herë që e përdorni dhuratën e Tij, pasi Ai është "ndriçim[i i] përkryer [i] shpresës".

Po, pendimi juaj nuk erëndon Jezun Krishtin; ai endrit gëzimin e Tij.

Le ta japim mesazhin këtë!

Pasi pendimi është lajmi ynë më i mirë!

Ne nuk qëndrojmë brenda shtegut të besëlidhjeve pa bërë kurrë asnjë gabim. Ne qëndrojmë brenda shtegut duke u penduar çdo ditë.

Dhe, kur pendohemi, Perëndia na fal pa na bërë me turp, pa na krahasuar me ndonjë njeri tjetër apo qortuar, ngaqë kjo është po e njëjta gjë për të cilën po pendoheshim edhe javën e kaluar.

Ai emocionohet sa herë na shikon në gjunjë. Ai e ka për kënaqësi të na falë, pasi ne jemi burim ëndjeje për Të.

A nuk e ndieni që kjo është e vërtetë?!

Atëherë, përse e kemi kaq të vështirë ta besojmë?!

Satani, paditësidhe mashtruesi i madh, e përdor ndjenjën e turpërimit për të na mbajtur larg Perëndisë. Turpi është një terraqi rëndë sa duket sikur, po ta hiqnit nga trupi, do të kishte një peshë a rëndesë në vetvete.

Turpi është zëri që të godet duke të thënë: "Po, ç'të tha mendja vallë?" "A bën ndonjëherë ndonjë gjë të saktë?"

Turpi nuk na dëfton që bëmë një gabim; ai na dëfton që jemi [të përkufizuar nga] gabimet tona. Mund ta dëgjoni edhe të thotë: "Fshihuni!" Kundërshtari bën gjithçka nën fuqinë e tij që pesha e rëndë e turpërimit të mbahet përbrenda, duke na thënë se çmimi i pendesës është tepër i lartë, se do të jetë më e lehtë që mëkati të mbetet në errësirë, duke na i prerë të gjitha shpresat.

Satani është vjedhësi i shpresës.

And you need to hear this, so I'll say these words out loud: You are not the voice in your head or the mistakes you have made. You may need to say that out loud too. Tell Satan, "Not today." Put him behind you.

Feel that pull, the godly sorrow that turns you toward your Savior, and watch His grace enter into your life and the lives of those you love. I promise that the minute we bring a broken heart courageously toward Him, He is immediately there.

If you saw someone drowning, wouldn't you reach your hand out and rescue them? Can you imagine your Savior rejecting your outstretched hand? I imagine Him diving into the water, descending below all things to lift us up so we can take a fresh breath! No one can sink lower than the light of Christ shines.

The Savior is forever brighter than the darkness of shame. He would never attack your worth. So watch closely.

Imagine that this hand represents worth.

This hand represents obedience. Maybe you woke up this morning, said a meaningful prayer, and searched the scriptures to hear God's voice. You've made good decisions and are treating the people around you with Christlikeness. You're listening to general conference! Your obedience is here!

Or maybe things haven't gone so well. You've struggled lately to do those small, simple things to connect to heaven. You've made some decisions you aren't proud of.

Where is your worth? Has this hand moved at all?

Your worth isn't tied to obedience. Your worth is constant; it never changes. It was given to you by God, and there's nothing you or anyone else can do to change it. Obedience brings blessings; that is true. But worth isn't one of them. Your worth is always "great in the sight of God," - no matter where your decisions have taken you.

While I make mistakes, I want to stay in covenant relationship with Christ, and I'll tell you why.

Dhe, ju keni nevojë ta dëgjoni këtë, kështu që do t'i them me zë të lartë këto fjalë: Ju nuk jeni ai zëri në kokën tuaj apo ato gabimet që keni bërë. Edhe ju mund të keni nevojë ta thoni këtë me zë të lartë. I thoni Satanit: "Jo sot". Lëreni atë pas krahëve.

Ndiejeni atë tërheqje, trishtimin sipas mënyrës së Perëndisë që ju kthen për nga Shpëtimtari juaj, dhe shikojeni hirin e Tij të hyjës në jetën tuaj dhe në jetën e njerëzve që i doni. Premtoj se, në çastin që e sjellim guximshëm para Tij zemrën e thyer, Ai menjëherë na gjendet pranë.

Nëse do ta shihnit dikë duke u mbytur, a nuk do t'ia zgjatnit dorën e ta shpëtonit? A mund ta përfytyroni Shpëtimtarin tuaj duke jua refuzuar dorën që ia keni zgatur për ndihmë? Unë e përfytyroj Atë duke u zhytur në ujë, duke zbritur nën gjithçkë për të na ngritur lart që të mund të marrim frymë lirisht! Askush nuk mund të zhytet më poshtë sesa drita e Krishtit që shkëlqen.

Shpëtimtari është përherë e përgjithmonë më i ndritshëm se terri i turpit. Ai kurrë nuk do ta sulmonte vlerën tuaj. Kështu që më ndiqni me kujdes!

Përfytyroni sikur kjo dorë përfaqëson vlerën.

[Ndërsa], kjo dorë përfaqëson bindjen.

Ndoshta këtë mëngjes u zgjuat, bëtë një lutje kuptimplotë dhe shqyrtuat shkrimet e shenjta për t'ia vënë veshin zërit të Perëndisë. Keni marrë vendime të mira dhe po i trajtoni njerëzit rreth e qark jush në ngjashmëri me mënyrën e Krishtit. Po dëgjoni konferencën e përgjithshme! Ja ku e keni bindjen!

Ose, ndoshta gjërat nuk kanë shkuar aq mirë. Kohët e fundit, keni pasur vështirësi t'i bëni ato gjëra të vogla e të thjeshta për t'u lidhur me qiellin. Keni marrë disa vendime për të cilat nuk jeni krenarë.

Ku është vlera juaj? A ka lëvizur ndopak vendit kjo dorë?

Vlera juaj nuk lidhet me bindjen. Vlera juaj është konstante; ajo nuk ndryshon kurrë. Ajo ju është dhënë nga Perëndia dhe nuk ekziston asgjë që ju apo ndokush tjetër mund të bëni për ta ndryshuar atë. Bindja sjell bekime; kjo po që është e vërtetë. Kurse vlera nuk vjen si rrjedhojë e bindjes. Vlera juaj është përherë "e madhe në sytë e Perëndisë", pavarësisht se ku ju kanë çuar si përfundim vendimet tuaja.

Teksa bëj gabime, unë dua që të qëndroj brenda marrëdhënies besëlidhëse me Krishtin, dhe do t'jua them arsyen përse.

I grew up taking diving lessons and learned that when judges score a dive, they watch the execution. Was the entry perfectly vertical, with toes pointed and a small splash? Then they do something extraordinary. They factor in the degree of difficulty.

Everyone is diving with their own degree of difficulty. And your Savior is the only one who truly knows the difficulty you are diving with. I want a relationship with the one person who gets me, who knows my heart and how hard I'm trying!

He knows the mists of darkness are descending on all of us travelers and that our journey passes by the river of filth—so even when we're holding to the iron rod, we're going to get splashed.

Coming unto Christ is saying, "Will you help me?" with hope, a revealed assurance that His arms are extended to you always. I believe this fresh view of repentance means that even though we don't have perfect obedience yet, we try affectionate obedience now, choosing to stay, again and again, because we love Him.

Remember King Benjamin's people, who had no more disposition to do evil but only to do good continually? Do you think they packed up their tents, went home, and never made another mistake? Of course not! The difference is they no longer wanted to sin. They had affectionate obedience! Their hearts were turned and tuned to God while they struggled!

Once, at the beach, I saw a bird flying into the wind, flapping its wings so hard, almost frenetically, but staying in the same place. Then I noticed another bird, higher up. It had caught an updraft and was floating easily, unburdened in the wind. That's the difference between trying to do this by ourselves and turning to our Savior, letting Him lift us, with "healing in his wings."

As mission leaders in Australia, during our last visit with each missionary, we talked about 3 Nephi 17, where the people were close to the Savior and could hear Him praying for them. We asked, "If you could hear the Savior praying for you, what do you think He would say?"

U rrita duke marrë mësimë zhytjeje dhe mësova se kur gjyqtarët caktojnë pikët për një zhytje, ata vëzhgojnë ekzekutimin. A ishte hyrja në ujë përsosurisht vertikale, me gishtat e këmbëve drejt dhe me një spërkatje të paktë të ujit? Pastaj, ata bëjnë diçka të jashtëzakonshme. Ata marrin parasysh si faktor shkallën e vështirësisë.

Çdokushkur zhytet, ka shkallën e vet të vështirësisë. Shpëtimtari juaj është i vetmi që e di vërtet vështirësinë me të cilën po zhyteni. Unë dua të kem një marrëdhënie me të vetmin person që më kupton, që ma njeh zemrën dhe që e di se sa shumë po përpqem!

Ai e di se mjegullat e errësirës po na bien përsipër të gjithëve si udhëtarë, që udhëtimi ynë kalon karshi lumit të fëlliqësisë – ndaj edhe kur mbahemi te shufra e hekurit, ne medoemos do të spërkatemi.

Të vish te Krishti është si të thuash: "A do të më ndihmosh?", duke pasur shpresë, një zbulesë sigurie që krahët e Tij janë përherë të zgjatur drejt jush për t'ju ndihmuar. Besoj se ky këndvështrim i ri për pendimin do të thotë se ndonëse bindja jonë nuk është ende përsosur, ne përpqemi me zemër për bindjentani, duke zgjedhur vazhdimisht pa pushim të qëndrojmë, ngaqë e duam Atë.

A ju kujtohet populli i mbretit Beniamin, që nuk kishte më prirje të bënte keq, por veç të bënte mirë vazhdimisht? A mendoni se i mblodhën tendat, shkuan në shtëpi dhe nuk bënë kurrë asnjë gabim tjetër? Sigurisht që jo! Ndryshimi është që ata nuk dëshironin më të mëkatonin. Ata e kishin bindjen në zemër! Zemrat e tyre ishin drejtuar te Perëndia dhe harmonizuar me Tëndërkohë që hasnin vështirësi!

Një herë, në plazh, pashë një zog të fluturon-te në erë, duke i rrahur krahët aq fort, thuajse me harbim, por duke mbetur në të njëjtin vend. Pastaj vura re një zog tjetër, më sipër. Ai qe kapur pas një rryme ajri për lart dhe po pluskonte me lehtësi e pa andrallë në erë. Ky është dallimi mes përpjekjes për t'ia dalë mbanë vetëm dhe të drejtuarit te Shpëtimtari ynë, duke e lënë Atë të na ngrejë lart me "shërimin në krahët e tij".

Si udhëheqës misioni në Australi, gjatë vizitës sonë të fundit me secilin misionar, folëm rreth vargjeve tek 3 Nepi 17, ku njerëzit qenë pranë Shpëtimtarit dhe mund ta dëgjonin të lutej për ta. Ne iu bëmë pyetjen: "Nëse do ta dëgjonit Shpëtimtarin të lutej për ju, çfarë mendoni se do të thoshte?"

To hear their answers was one of the most Spirit-filled experiences of my life. Every one of those missionaries would pause, and tears would fill their eyes as we reminded them, “Your Savior knows the degree of difficulty you’re experiencing. He’s felt it!”

This is what those missionaries quietly and tenderly shared: One sister said, “Jesus would tell the Father, ‘She’s doing her very best. I know how hard she is trying.’” An elder said, “With everything that’s happened in his life, I’m so proud of him.”

Let’s try this. Tonight, before you pray, imagine Jesus Christ close by. He is your Advocate with the Father. Ask yourself, “What would my Savior say to the Father about me?”

And then become silent.

Listen for that voice that says good things about you—the voice of the Savior, your finest friend, and your Father in Heaven, who is really there. Remember, Their love and your worth are always great, no matter what!

I stand here to witness that Jesus Christ gives light to those who sit in darkness. So, on those days when you feel that voice telling you to hide, that you should hide in a dark room all by yourself, I invite you to be brave and believe Christ! Walk over and turn on the Light—our Perfect Brightness of Hope.

Bathed in His light, you’ll see people all around you who have felt alone too, but now, with the light on, you and they will wonder, “Why were we so afraid in the dark? And why did we stay there so long?”

“May the Lord of Lights wrap you in His arms and console and love you continually.” May we love Him continually and choose Him, again and again. In the name of Jesus Christ, amen.

Të dëgjoja përgjigjet e tyre, që një nga përvojat më të mbushura me Shpirtin të jetës sime. Çdonjëri prej atyre misionarëve heshte dhe lotët ua mbushnin sytë kur ne u kujtonim: “Shpëtimtari juaj e di shkallën e vështirësisë që po përjetoni. Ai e ka ndier atë!”

Kjo është ajo që thanë ata misionarë qetësisht e butësisht. Një motër tha: “Jezusi do t’i thoshte Atit: ‘Ajo po bën më të mirën e saj. E di se sa me mish e me shpirt po përpiket.’” Një misionar tha: “Duke pasur parasysh gjithçka që i ka ndodhur në jetë, jam krenar pa masë për të”.

Le ta provojmë këtë! Sonte, para se të luteni, përfytyrojeni Jezun Krishtin pranë. Ai është Avokati juaj tek Ati. Pyeteni veten: “Çfarë do t’i thoshte Shpëtimtari im Atit për mua?”

Dhe pastaj qëndroni në heshtje.

Mbani vesh për atë zë që thotë gjëra të mirapër ju, zërin e Shpëtimtarit, mikut tuaj më të mirë dhe të Atit tuaj në Qiell, që është vërtet atje. Mos harroni, dashuria e Tyredhe vlera-juajjanë përherë të mëdha, pavarësisht nga çdo gjë!

Qëndroju këtu për të dëshmuar se Jezun Krishtin u jep dritë atyre që rrinë në terr. Kështu që, në ato ditë kur e ndieni atë zë t’ju thotë që të fshiheni, seduhetë fshiheni në një dhomë të errët krejt të vetëm, ju ftoj të jeni të guximshëm dhe t’i besoni Krishtit! Lëvizni drejt Dritës dhe ndizeni Atë, Ndriçimin tonë të Përkryer të Shpresës.

Të mbështjellë nga drita e Tij, do të shihni njerëz kudo rreth jush që janë ndier gjithashtu të vetmuar, por tani, me dritën të ndezur, judheat-ado të pyesni veten: “Përse ishim aq të frikësuar në terr? Dhe, përse qëndruam aq gjatë atje?”

“Zoti i Gjithë Dritave ju mbështjellë në krahët e Tij dhe ju ngushëlloftë e dashtë vazhdimisht!” Paçim pareshtur dashuri për Të dhe e zgjedhshim vazhdimisht pa pushim Atë! Në emrin e Jezun Krishtit, amen.